

VOICEHS SUPE

(1909–1963)

Voicehs Supe dzimis 1909. gada 17. novembrī Baltinavas draudzē, Stikinavas sādžā daudzbērnu ģimenē: četri brāļi un divas māsas. Pirmo izglītību zēns ieguva Briežuciema 3-kl. pamatskolā, pēc tam Baltinavas 6-kl. pamatskolā. Pēc pagastskolas beigšanas viņš 1927. gadā iestājās Aglonas ģimnāzijā, ko beidza 1931. gadā.

Tālāk mācības turpināja Rīgas Garīgajā seminārā. Par priesteri 1936. gada 21. maijā iesvētīja svētā Jēkaba katedrālē arhibīskaps A. Springovičs. Primīciju svinēja Baltinavas baznīcā tā paša gada 31. maijā. Svinībās piedalījās priesteri I. Livčāns, V. Trepša, P. Tumāns, V. Cērcins.

Pirmā darba vieta bija svētā Antona baznīca. Pēcāk kalpoja par prāvestu Izvaltā: no 1936. līdz 1940. gadam. Par vikāriem viņam bija 1937. gadā A. Ludboržs, bet no 1938. līdz 1940. gadam – A. Ancāns un B. Valainis.

No 1940. līdz 1946. gadam V. Supe strādā Jezupovā. Te Otrā pasaules kara laikā – 1944. gadā – nodega Jezupovas koka dievnams. Ar prāvesta pūlēm atjaunoja kādu draudzes locekļa māju, kas ilgus gadus tika izmantota dievkalpojumiem.

1946. gadā Voicehs Supe īsu laiku bija prāvests Rēzeknes dekanāta Bērzgales draudzē, pēc tam līdz 1954. gadam bija Stiglavas prāvests. Šeit savu primīciju 1951. gada 23. aprīlī noturēja Jāzevs Leļevs.

No 1954. līdz 1958. gadam V. Supe bija Andrupenes prāvests. Šeit viņš saslima. Slimība viņu pavadīja līdz kapa malai. 1958.–1963. gadā bija Stoļerovas prāvests.

1963. gada 17. aprīlī priesteris Voicehs Supe nomira. Viņa dvēseles aizlūgums bija Baltinavā. Apbedīts dzimtās draudzes Breksnīnes kapos. Uz kapa ir akmens pieminēklis.